

som bestemmes til paa Mandag, og at der derefter tages Beslutning i det paafølgende Møde om Tirsdagen. Jeg veed ikke, om Noget har Noget at bemærke ved dette Forslag fra Formandens Side? (Ophold). Indstillingen vil saaledes blive at behandle overensstemmende med Formandens Forslag.

Dernæst bliver at foretage Sagen angaaende Forslag til Lov om Bederlag til de forrige Besiddere af Ufrige i de danske Besiddelser i Vestindien. Sagen er til indledende*) Behandling. Spørgsmaalet er altsaa, hvorvidt der skal nedsettes et Udvalg til at afgive Betænkning over Sagen, eller om den skal overgaae umiddelbart til første Behandling. Hvis der intet Forslag fremkommer til et Udvalgs Nedsættelse, vil den overgaae umiddelbart til første Behandling.

Wessely: Jeg vil tillade mig at foreslaae, at denne Sag bliver henvisst til et Udvalg. Det forekommer mig virkelig, at Sagen er af den Bigtighed, at der ikke er Anledning til at afvige fra den sædvanlige Fremgangsmaade, som den ærede Forsamling pleier at bruge. Jeg skal naturligviis ikke gaae ind paa Sagens Realitet, men kun gjøre opmærksom paa 3 Spørgsmaal, som forekomme mig vel at kunne fortjene Overveelse. Det første er naturligviis Hovedspørgsmaalet, nemlig om Erstatningen og alle de sig dertil knyttende Spørgsmaal, baade med Hensyn til Størrelsen af denne Erstatning og med Hensyn til Arbejdsreglementet o. s. fr. Det andet Spørgsmaal er det, der frembyder sig ved Lovforslagets Paragraph 5. Det forekommer mig nemlig, at der er anvendt et nyt Princip med Hensyn til de Forpligtelser, der paahvile Staten ved indenlandsk Gjæld. Det er, saavidt mig bekendt, det første Tilfælde, hvor indenlandsk Statsgjæld stiftes med Amortisation. Det er jo bekendt nok, at det er ikke nogen fordeelagtig Fremgangsmaade for Staten, at skulle være nødt til at anvende en vis aarlig Sum til Gjældens Afbetaling. For Diebliftet anvender Danmark til Amortisation af den uden-

landsk Gjæld over een Million. Der er med Hensyn til Amortisation af den indenlandsk Gjæld kun en eneste Undtagelse; og det er det tvungne Laan for Communerne i Hertugdømmene; men det var deels et tvungent Laan, og deels blev det optaget under ganske extraordinaire Forhold, nemlig under Krigen fra 1807—13. Det tredje Spørgsmaal er det, der frembyder sig ved § 6. Der er nemlig overdraget Gouverneuren Myndighed til at tilstaae Planterne Laan. Det er ikke som noget personligt Spørgsmaal; men det er med Hensyn til Resultatet af den Myndighed, der skal overdrages Gouverneuren, at jeg troer, at det vel kunde fortjene en Undersøgelse, og, da der, saavidt jeg har opfattet Ordførerens Bemærkninger i Folkethinget, er Spørgsmaal om en Capital af 420,000 Rbd., forekommer der mig vel at være Anledning til at undersøge, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller ikke, at give en saadan Myndighed.

B. Christensen: Det vilde, forekommer det mig, være meget nedslaaende, dersom Fleerheden i Thinget maatte ville beslutte at følge den sidste ærede Rigsdagsmands Forslag om at nedsætte en Comitee. Der er et gammelt Ord, der med god Grund siger, at Den, der giver strax, giver dobbelt, og, naar vi se hen til den store Bigtighed, denne Lov har for vore Medborgere i Vestindien, vilde vi let kunne begribe, hvor tungt det vil være for dem, dersom de atter nu maae erfare, at Sagen ikke er rykket videre frem. Det er ganske rimeligt, at meer end een Familles Velvære afhænger af, at denne Lov om muligt tilendebringes. Det er klart, at den kun vanskeligt vil kunne tilendebringes i denne Session; men det er næsten vist, at den ikke vil kunne det, dersom vi nedsætte en Comitee. Heller ikke kan jeg erkjende, at man ikke, især da Søndagen ligger imellem, vil kunne være istand til at sætte sig tilbørligt ind i denne Lovs Principer og dens Enkeltheder uden en Comitee og uden en længere Tid. Forslaget selv er hverken fra igaar eller idag, og dets Behandling paa et andet Sted har været saa udsørlig, navnlig ved de fortjenstfulde Bestræbelser af den ærede Rigsdagsmand, som har været Ordfører i Sagen, at jeg virkelig troer, at man ikke let vil kunne

*) Lovforslaget findes i Anhang under Nr. LVI. Sp. 411.